

νων τῆς οἰκογενείας του καὶ μετὰ τὴν παρακμὴν καὶ ἔκλειψιν των νὰ περιορίζηται αὕτη καὶ εἰς τὰ θύλακα τέκνα τῶν τέκνων του κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὡς διέταξεν. Πρὸς συντήρησιν δὲ τοῦ ἰδρύματος ἀφιέρωσε διάφορα προσοδοφόρα ἀκίνητα πρὸς ἀπρόσκοπον καὶ λισιτελῆ λειτουργίαν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ περιφημο μετόχιον Μενεξέν. Εἰς τὸν Μενεξέν ἐστάλη ὁ σκλάβος τοῦ Δερβις ἁγῶ Καλουπούζη, Ρεζάνης, ὅπως διέλυθῃ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τοῦ βίου του μετὰ τῆς δολιευθείσης ἐπὶ ἀπιστίᾳ τὴν τιμὴν του, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Μέκκᾳ ἀπουσίας, τῆς συζύγου του Ζεϊνέτης(=κόσμημα) (1).

Ἡ σύνταξις τοῦ ἀριερωτηρίου ἐγένετο κατὰ τὸν ἀραβικὸν μῆνα Μουχαρέμ 1209=(1794 μ. Χ.)

Γ. Ι. Οἰκονομίδης

ΣΦΑΚΑΣ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ

Διάβασμα εἰς σεληνιασμὸν

Ἀναγνώστης Ζερβάκης εἰς χωρίον Σφάκα ἐτοῦτο βιβλίον μου ἄρξε πολλά
Τοῦ Κυρίου δεηθόμεν.

Σησιμὸς εἰς τὴν Γῆν ἀστραπὴ εἰς τὸν οὐρανόν. Τῆς ἐστὶν ὁ σισμὸς καὶ ἡ ἀστραπὴ εἰς τὸν οὐρανὸν ἢ μὴ χίρᾳ δέρονουση ἢ ὄραφάνον παραπονοῦσι. ἠφανίσθη τὸ κράτος σου· ὁ Χ (—ὁ Χριστὸς) ἐγεννήθη ἢ μιλητὸς οὐκίδε. ὁ Χ ἐξαυροθῆ καὶ ὁ μιλητὸς οὐκίδε, ὁ Χ ἐλοχεύθη καὶ ὁ μιλητὸς οὐκίδε, ὁ Χ ἐτάφη ὁ μιλητὸς οὐκίδε. ὁ Χ ἀνεστήθη. ὁ καλὸς σεληνιασμός, τὸ καλὸν γκακί. τὸ κακὸν διάβολον ἐδέθη εἰς τὸ τίμιον ξύλον. ἐκεῖ δένο τὸ μνίον τὸ διμνίον, τὸ γ τὸ δ ε ζ ι κ θ ἐκὶ δενο τὸ χρονικὸ τὸ διχρονικὸ τὸ Γ. δ. ε. ζ. Ε. η. θ τὸ δέκατον διάβολον. Ἐκὶ σὲ δένο στο στίλλο τὸν τσηνευτὸν τὸ τίμιον ξίλλο, μετα δακτιλα; τοῦ πατρός μου σὲ σφίνο(;) μετὰ Ἄγια τὸν Ἄγιον σὲ σφίγγο μὲ τὸν τίμιον σταυρὸν σεσταυρόνο.

$\frac{|}{\tau}$ $\frac{|}{\mu}$ $\frac{|}{\nu}$ $\frac{|}{\xi}$ $\frac{|}{\mu}$ $\frac{|}{\Gamma}$ $\frac{|}{\beta\omicron}$ $\frac{|}{\beta\omicron\upsilon}$ $\frac{|}{\theta\epsilon}$ $\frac{|}{\omicron\upsilon}$ ημῶν μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κου σαβουθ

ὁ,που ἦρωσε ἠκουσε ἡ πετρα αλ' οὐκ ἐβαστίξε (;) ἀλλὰ . . . μετὰ τὸ ὄνομά του. σὲ ἐξορκίζω νὰ χαθῆς καὶ νὰ ἐξολοθρευθῆς ἀπὸ τὸν δούλον τοῦ θεοῦ, Εἰσεάθε εἰς τὰ ἄγρια δένδρα Εἰς (;) ἀνθρώπους οὐκ, ὁ θεὸς ἐπισκοπῶν (;) ἐπὶ ἀνθρώπους.

1) Σημ. Μυσ. Κατὰ τὴν τριετῆ ἀπουσίαν του εἰς Μέκκᾳ ὁ Χ. Ἰσμαήλ Ἁγῶς ἀφήκεν ἐν Ἡρακλείῳ τὴν νεαρὰν σύζυγόν του μετὰ τοῦ μαύρου δούλου του Ρεζάνη. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν ἢ σύζυγος του ἐγέννησε δύο τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐπιστρέφον εὐρήκεν ἐν Ἡρακλείῳ. Χωρὶς νὰ παραφροθῆ, μὲ μαζαριότητα Προσκυνητοῦ, ὅστις ἀφήκεν ὅλα τὰ ἀμαρτήματά του ἐν Μέκκᾳ, ἀπέστειλε δούλον καὶ σύζυγον ἕξω τοῦ Ἡρακλείου διὰ νὰ μὴν τοὺς βλέπῃ. Καὶ ἐθεώρησε τοῦτο ἀρκετὴν τιμωρίαν τῆς ἀπιστίας. Ἐλαβε δὲ ἄλλην σύζυγον.

